

**Minnenas hus**

Hela huset är tomt nu  
denna stjärnklara natt  
jag stirrar på väggarna  
där förut tavlorna satt

På altanen är det ödsligt  
bara hammocken står kvar  
det ekar när jag ropar  
till tankar ljudet mig tar

Jag drömmer mig bort  
till dagar som svunnit  
när fröjden var stor  
och vi kärleken vunnit

När eldslågan brann  
och kärleken var stark  
när bandet var knutet  
på trygghetens mark

Vi levde för kärlek  
i drömmarnas hus  
vi trodde vår lycka  
var evig och ljus

Men molnen blir gråa  
när helst man ej vill  
om kärleken falnar  
kan ödet slå till

Nu låser jag dörren  
en allra sista gång  
jag går nerför gatan  
med sorg i min sång

(Copyright © ULJO)

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ULJO med Poeter.se id #29816 innehar upphovsrätten